

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 19/3797

06. januar 2021

Høringsvar – gjennomføring av bankpakken mv.

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev datert 15. oktober 2020 om gjennomføring av bankpakken mv.

Kommunalbanken AS (KBN) er et kredittforetak med konsesjon etter finansforetaksloven som eies 100 prosent av staten ved kommunal- og moderniseringsdepartementet, og har som vedtektsfestet formål å yte lån til kommunal sektor samt til andre som utfører kommunale oppgaver mot kommunal garanti. KBN har følgende kommentarer til forslaget.

1. Sakens bakgrunn

Som følge av en rekke endringer i EUs kapitalkravsregelverk og krisehåndteringsregelverk har Finansdepartementet sendt på høring forslag til regelverksendringer som gjennomfører CRR2-forordningen, CRD5-direktivet og BRRD2-direktivet (den såkalte bankpakken) i norsk rett. Høringsnotatet er utarbeidet av en arbeidsgruppe ledet av Finanstilsynet, med representanter fra Norges Bank, Bankenes Sikringsfond og Finansdepartementet. Underveis i prosessen har en referansegruppe representert av næringen kommet med innspill. KBN har ikke vært en del av referansegruppen.

2. Noen generelle betraktninger

KBN er opptatt av at norske finansforetak reguleres forsvarlig og forholdsmessig, til beste for samfunnet. Vi stiller oss generelt sett bak harmonisering mellom det norske kapitalkravs- og krisehåndteringsregelverket og vedtatte EU-regler, med forbehold om at ikke alle standardkrav/hovedregler er tilpasset foretak med særskilt forretningsmodell. Nasjonalt handlingsrom bør benyttes i tilfeller hvor det fremstår som nødvendig og forsvarlig.

Kapitalkravsregelverket skal bidra til å sikre at foretakene har nok kapital til å motstå uventede tapshendelser. I Finansdepartementets høringsnotat om tilpasninger i kapitalkravene fra 2019 fremgår det at kapitalkravene for norske banker i dag er tilpasset risikoen og forretningsmodellene i banksektoren, så vel som risikofaktorer i norsk økonomi og finanssystemet som helhet. Hensikten med høringsforslaget fra 2019 var å opprettholde foretakenes reelle kapitalkrav på et nivå som er tilpasset risikoen i norsk økonomi. KBN kan ikke se at det har skjedd relevante endringer siden denne vurderingen som tilsier at kapitalkravene i Norge ikke fortsatt er riktig kalibrert for å reflektere risikoen i norsk økonomi. Dette tilsier at det ved gjennomføring av de nye kapitalkravsreglene bør legges opp til en helhetlig løsning, som innebærer at kapitalkravene for enkeltforetak ikke reelt sett økes utover dagens nivå.

Skulle det likevel innføres nye regler som reelt sett fører til en vesentlig økning i kapitalkravene for enkelte foretak, så mener vi at det er viktig at myndighetene får på plass tilstrekkelige overgangsordninger som gir en rimelig, gradvis innfasing. Dette gjelder f.eks. dersom det ikke vedtas kompensierende tiltak for økningen i kapitalkrav som innføringen av SA-CCR vil innebære, se mer om dette nedenfor.

3. Gjennomføring av BRRD2

Beregning og oppfyllelse av MREL

BRRD2 viderefører gjeldende EU-regler om at størrelsen på MREL fastsettes som summen av et tapsabsorberingsbeløp og et rekapitaliseringsbeløp, men beregningsmetoden for fastsettelse av kravet endres. Krisehåndteringsmyndigheten gis dessuten et skjønnsmessig handlingsrom ved fastsettelse av MREL-krav for de enkelte foretakene. Det gjelder spesielt ved fastsettelsen av rekapitaliseringsbeløpet.

For å ivareta balansen mellom proporsjonalitetshensynet på den ene siden og hensynet til like konkurransevilkår for foretak av forskjellig størrelse og kompleksitet på den andre siden innføres det kategorisering av foretak, som bl.a. påvirker nivået på minstekrav til MREL. Foretakene deles opp i følgende kategorier; globalt systemviktige foretak, europeiske systemkritiske krisehåndteringsenheter, nasjonalt systemkritiske krisehåndteringsenheter og øvrige kredittinstitusjoner.

For nasjonalt systemkritiske krisehåndteringsenheter kan krisehåndteringsmyndigheten stille krav til MREL på minst tilsvarende et risikovektet kapitalkrav på 13,5 prosent eller tilsvarende et uvektet kapitalkrav på 5 prosent dersom høyere. For foretak som etter krisetiltaksplanen ikke skal krisehåndteres, men avvikles under offentlig administrasjon, skal krisehåndteringsmyndigheten vurdere om den skal begrense MREL til tapsabsorberingsbeløpet. Virkningen på finansiell stabilitet og risikoen for smitte til det øvrige finansielle systemet skal hensyntas av myndigheten i en slik vurdering.

Vi mener det er viktig at krisehåndteringsmyndigheten er tydelige og transparente overfor det enkelte foretak ved anvendelse av det skjønnsmessige handlingsrommet ved fastsettelse av MREL-krav.

Krav til etterstillelse og tellende kapital

BRRD2 innfører regler om myndighetenes adgang til å kreve at MREL oppfylles med ansvarlig kapital, «tier 3»-gjeldsinstrumenter eller visse «konserninterne» instrumenter (heretter omtalt som krav til etterstillelse). Formålet med krav til etterstillelse er i hovedsak å sikre at ingen eiere eller kreditorer skal komme dårligere ut av en krisehåndtering enn de hadde gjort dersom banken ble avviklet etter ordinær nasjonal insolvensbehandling (NCWO-prinsippet).

I de nye reglene innføres et tak for forhøyet krav til etterstillelse. Som hovedregel kan forhøyede krav til etterstillelse fastsettes for inntil 30 prosent av G-SII, europeiske og nasjonale systemkritiske krisehåndteringsenheter, men myndighetene kan øke denne andelen. Etter arbeidsgruppens vurdering tilsier strukturen i det norske bankmarkedet at det er ønskelig å bevare krisehåndteringsmyndighetens handlingsrom for fastsettelse av forhøyet krav til etterstillelse. Det foreslås derfor en ny forskriftsbestemmelse om at Finanstilsynet kan fastsette høyere krav til etterstillelse for over 30 prosent av foretakene.

KBN mener det ikke fremgår tydelig av regelverksforslaget hvordan et forhøyet krav til etterstillelse (som ikke kan være høyere enn taket), skal sees i sammenheng med ny bestemmelse om at Finanstilsynet kan beslutte at rekapitaliseringsbeløpet helt eller delvis skal dekkes av konvertibel gjeld som er etterstilt. Etter vår vurdering fremstår det som noe uklart hvordan krav til etterstillelse skal praktiseres i Norge, gitt

forslaget til regler på dette området. Praksis bør innrettes basert på Finansdepartementets forutsetning i Prop. 159 L (2016-2017) om at krav til MREL ikke er ment å skulle fungere som et nytt kapitalkrav ved siden av kapitalkravsregelverket, jf. også merknadene nedenfor.

Opptak av fremmedkapital mv.

Det følger av CRR2 at det kreves godkjenning fra krisehåndteringsmyndigheten for å kunne førtidig innfri, tilbakebetale og kjøpe tilbake etterstilte gjeldsinstrumenter. Det er også krav om godkjenning fra tilsynsmyndigheten for å kunne redusere ansvarlig kapital (herunder fondsobligasjonskapital og ansvarlig lån). Det er ikke krav om godkjenning ved opptak av ansvarlig kapital.

Arbeidsgruppen legger til grunn at begrepet «annen fremmedkapital» i finansforetaksloven § 11-2 omfatter all fremmedkapital, dvs. både kapitalinstrumenter som skal inngå i ansvarlig kapital, etterstilte gjeldsinstrumenter og ordinær seniorgjeld, som betyr at også fremgangsmåten for opptak av etterstilte gjeldsinstrumenter skal fremgå av vedtektene. Det er etter bestemmelsen ikke krav om at generalforsamlingen skal treffe vedtak om eller fullmakt til å ta opp fondsobligasjoner eller etterstilte gjeldsinstrumenter, slik det er for ansvarlig lån og vedtektsfestet egenkapital.

Arbeidsgruppen vurderer at det bør være et krav om generalforsamlingsbehandling av spørsmål om opptak av fondsobligasjonskapital, da fondsobligasjoner ligger mellom ansvarlig kapital og vedtektsfestet egenkapital i prioriteringsrekkefølgen. De mener et slikt krav også bør gjelde etterstilte gjeldsinstrumenter, uten at dette begrunnes nærmere. Arbeidsgruppen foreslår at det tas inn i bestemmelsen i finansforetaksloven (§ 11-2) at opptak av (eller styrefullmakt til opptak av) annen godkjent kjernekapital (fondsobligasjonskapital) og etterstilte gjeldsinstrumenter skal treffes av generalforsamlingen med flertall, som for vedtektsendringer.

Selskapsrettslig behandling av opptak av fondsobligasjonskapital eller etterstilte gjeldsinstrumenter er ikke regulert av EU-regelverk. Forslaget til bestemmelse om at opptak av fondsobligasjonskapital og etterstilte gjeldsinstrumenter skal treffes av generalforsamlingen samsvarer således ikke med EU-reglene. Etter vår oppfatning er det ikke noe som tilsier at etterstilt gjeld ikke skal behandles likt som seniorgjeld i denne sammenheng. Vi er ikke enig i forslaget om at opptak av etterstilt gjeld bør vedtektsfestes og besluttes på generalforsamling på samme måte som ansvarlig lån og vedtektsfestet egenkapital, og etter forslaget også fondsobligasjonskapital. Forslaget vil i praksis gjøre MREL-instrumenter mindre egnet som grunnlag for ordinær finansiering for norske finansforetak.

Finansdepartementet ga i Prop. 159 L (2016-2017) uttrykk for at kravet til MREL ikke bør fungere som et nytt krav til ansvarlig kapital ved siden av kapitalkravsregelverket. Krav til høy andel etterstilling sammen med selskapsrettslige krav på linje med de som gjelder for opptak av egenkapital vil langt på vei innebære at det i praksis etableres et nytt «kapitalkrav» ved siden av kapitalkravsregelverket. Samtidig som at norske foretak i utgangspunktet får høyere MREL-krav enn finansforetak i de fleste land det er naturlig å sammenligne med, fordi MREL-kravet baseres på kapitalkravene, som i Norge ligger på et høyt nivå i internasjonal sammenheng.

4. Gjennomføring av CRD5/CRR2

Krav til uvektet kjernekapitalandel

Etter CRR2 skal finansforetak ha en uvektet kjernekapitalandel på minst 3 prosent fra 28. juni 2021. Kravet er allerede gjennomført i Norge (CRR/CRD IV-forskriften § 8). CRR2 inneholder kun bufferkrav for uvektet kjernekapitalandel for globalt systemviktige foretak (som i prosent tilsvarer halvparten av

bankens G-SII buffersats), mens det er til vurdering i EU-kommisjonen om det skal innføres uvektet kapitalkravsbuffer for nasjonalt systemviktige foretak.

Etter dagens norske regler skal alle banker ha en uvektet kjernekapitalandelsbuffer (over minstekravet) som utgjør minst 2 prosent av eksponeringen, mens systemviktige banker skal ha en slik buffer på minst 3 prosent. Bufferkravet gjelder ikke kredittforetak. Ved gjennomføring av CRR2 vil de norske bufferkravene måtte oppheves i sin nåværende form.

Hensikten med kravet til uvektet kjernekapitalandel er å bidra til å sikre at foretakene har evne til å dekke tap og det skal fungere som en nedre grense som supplerer risikovektede kapitalkrav (såkalt "backstop"). Det følger av CRD5 at dersom tilsynsmyndighetene mener at minstekravet til uvektet kjernekapitalandel på 3 prosent ikke er tilstrekkelig, kan det ilegges ytterligere krav i pilar 2.

Etter arbeidsgruppens vurdering er det i utgangspunktet ønskelig å videreføre dagens bufferkrav på 2 prosent for norske banker. CRR2 åpner imidlertid ikke for en slik løsning i «pilar 1». Det antas derfor at videreføring i tilfelle vil bli gjennomført gjennom «pilar 2»-påslag. Det foreligger imidlertid foreløpig lite informasjon om hvorvidt det vil gjelde harmoniserte krav eller retningslinjer for metodikk for fastsettelse av «pilar 2»-påslag på uvektede kapitalkrav.

Vi mener det er viktig at kravet til uvektet kjernekapitalandel kalibreres på et nivå som fungerer som en «backstop» også ved påslag av ev. pilar 2-krav, og anser det som svært viktig at nivået for kredittforetak med forretningsmodell med svært lav risiko (som KBN) ikke økes utover dagens nivå. Vi mener på den bakgrunn at det ikke kan åpnes for pilar 2-krav på uvektet kjernekapitalandel for kredittforetak med forretningsmodell som KBN så lenge minstekravet er satt til 3 prosent, som omtrent svarer til nivået for vektet kapitalkrav. Nivåer som overstiger 3 prosent ville være inkonsistent med premisset for kravet.

CRR2 omfatter ikke regler om bufferkrav over minstekravet for nasjonalt systemviktige foretak. Etter arbeidsgruppens vurdering er det naturlig å se hen til EU-kommisjonens vurderinger om bufferkrav for nasjonalt systemviktige foretak, dersom EU-kommisjonen konkluderer før CRR2 trer i kraft i Norge. KBN mener prinsipielt at et eventuelt bufferkrav for systemviktige foretak bør settes på et nivå som gjør at det samlede kravet vil fungere som en «backstop», også for kredittforetak med svært lav risiko. Etter vårt syn er det svært viktig at fremtidige EU-regler åpner for å videreføre differensiering mellom (også systemviktige) banker og kredittforetak, for å unngå at enkelte foretak får krav til uvektet kjernekapitalandel på nivåer som er betydelig høyere enn hva som er hensikten med reglene.

For ordens skyld bemerkes imidlertid at eventuelle bufferkrav for kommunefinansieringsinstitusjoner i EU som er nasjonalt systemviktige vil gi mindre konsekvenser for dem fordi de behandles som «public development credit institutions», som kan ekskludere fra beregningsgrunnlaget eiendeler som anses å ha en særlig tilknytning til offentlig sektor. Det vises i den forbindelse til pkt. 11 i fortalen til CRR2, hvor det bl.a. heter (vår utheving):

“A 3 % leverage ratio requirement would however constrain certain business models and lines of business more than others. In particular, public lending by public development banks and officially supported export credits would be impacted disproportionately. The leverage ratio should therefore be adjusted for those types of exposures.”

Behandling som «public development credit institution» gir uvektede kapitalkrav for slike institusjoner som er konsistent med at kravet skal fungere som «backstop». Hensynet som det er vist til i pkt. 11 i fortalen til CRR2 gjør seg gjeldende for KBNs forretningsmodell og vedtektsfestede kjernevirksomhet. Dersom det innføres bufferkrav for nasjonalt systemviktige foretak på EU-nivå som vil omfatte KBN eller

dersom det nye regelverket kan føre til at KBN vil bli omfattet av «pilar 2»-påslag så vil det være særlig viktig at KBN gis en behandling som sikrer et forholdsmessig nivå for kravet til uvektet kjernekapitalandel, tilsvarende som sammenlignbare institusjoner i EU.

Ny beregningsmetode for motpartsrisiko (SA-CCR)

CRR2 innfører regler med endrede metoder for beregning av motpartsrisiko. De gjeldende standardmetodene erstattes av ny standardmetode (SA-CCR). SA-CCR er relativt avansert, og det er derfor åpnet for at foretak med begrenset derivatvirksomhet kan bruke enklere modeller. På grunn av omfanget på KBNs derivatvirksomhet må KBN etter de nye reglene beregne motpartsrisiko etter SA-CCR.

SA-CCR er mer konservativ og kapitalkrevende enn dagens metoder for beregning av motpartsrisiko. Arbeidsgruppen skriver i høringsnotatet at de vurderer at overgang til SA-CCR trolig vil øke kapitalkravene for norske foretak med derivateksponeringer. Våre foreløpige interne beregninger viser en økning på mellom 1 og 1,5 prosent i kapitalkrav totalt sett for KBN ved overgang til SA-CCR.

SA-CCR forutsettes å være mer risikosensitiv enn markedsverdimetoden, men dette gjennomføres ved å stille krav til svært konservative regulatoriske parametre. Alfafaktoren er hentet fra intern metode og er i utgangspunktet kalibrert for å adressere modellrisiko/uønskede tilpasninger som interne metoder kan innebære. SA-CCR benytter samme justeringsfaktor selv om alle vesentlige parametre er regulatorisk (og konservativt) bestemt, slik at det ligger lite modellrisiko og lite potensial for den typen uønskede regulatoriske tilpasninger som intern metode kan gi opphav til. For de fleste foretak som i dag benytter markedsverdimetoden fører disse forholdene til at SA-CCR vil gi økte kapitalkrav for motpartsrisiko. Samtidig forutsettes konsekvensene av de strenge regulatoriske parametrene redusert ved at man får større effekt av «netting» og overkollateralisering.

På grunn av disse sammenhengene slår SA-CCR imidlertid særlig uheldig ut for institusjoner som kun benytter derivater for sikringsformål, og ikke har forretningsområder knyttet til «market making» eller knyttet til å tilby sikringskontrakter/finansielle derivater til klienter:

- Mindre potensial for netting som følge av at derivateksponeringene til slike foretak i større utstrekning ligger en vei.
- Mindre potensial for å trekke ramme for produktkategorier opp og ned for å tilpasse portefølje ved endringer i markedsforhold som gir utslag i nettingeffekter (og avhengighet av sikringer gjør at derivatporteføljer i mindre grad kan styres som selvstendig produktområde for kapitalkravsformål).
- Metoden tar i mindre grad hensyn til risikoreduksjonen som følger av at sikringskontraktene brukes for sikringsformål (risikoen knyttet til derivatkontraktene speiles i større utstrekning ved markedsverdiendringer knyttet til sikringsobjektet (underliggende eiendel eller gjeld) som ikke gir nettingeffekt. Institusjoner som har finansielle derivater som produktområde (eller ifm. «market making») vil enten behandle kundederivat som risikoposisjon på egen bok (hvor totaleksponeringen kan styres basert på netting i den samlede porteføljen av risikoposisjoner) eller inngå «back to back»-sikring som innebærer at netto beregningsgrunnlag vil settes til null).

Som vist til over vurderte Finansdepartementet i 2019 at kapitalkravene anses riktig kalibrert for å reflektere risikoen i norsk økonomi. KBN er et kreditforetak med særlig lav risiko og er svært godt kapitalisert i dag, spesielt med tanke på at 20 prosent risikovekt må anses svært konservativt for den lave kredittrisikoen som kommunal sektor innebærer. KBN benytter derivater utelukkende for sikringsformål, og det vurderes i tråd med det som er nevnt ovenfor at SA-CCR slår særlig uheldig ut for KBN. Vi mener

det er viktig at innføring av SA-CCR sees i sammenheng med øvrige kapitalkravsregler og at det søkes å oppnå en løsning som ikke vil innebære at kapitalkravene reelt sett økes vesentlig utover dagens nivå, heller ikke for KBN. Etter vår oppfatning er det viktig å ta hensyn til ulike typer forretningsmodeller i denne sammenheng, når det sees hen til underliggende faktisk risiko som foretakets spesifikke derivatbruk kan gi opphav til (herunder den lavere risikoen som ligger i at derivater utelukkende benyttes for sikringsformål). En gjennomføring av SA-CCR uten samtidig å foreta andre endringer/justeringer i kapitalkravene vil medføre en betydelig økning i kapitalkravene for foretak med stort omfang av derivativirksomhet, uten at dette nødvendigvis gjenspeiler en høyere risiko når det sees hen til hvordan foretaket bruker derivater.

I tilfelle myndighetene likevel går inn for en løsning som reelt sett vil føre til en vesentlig økning i kapitalkravene, bør det gis en overgangsordning med en rimelig, gradvis innfasing av skjerpede kapitalkravseffekter ved implementering av SA-CCR i Norge.

Likviditetskrav (NSFR)

CRR2 innfører minstekrav til NSFR på 100 prosent. Det innebærer at det stilles krav om at et foretak skal ha tilgjengelig stabil finansiering som skal være minst like stor som et regulatorisk målt finansieringsbehov (lite likvide eiendeler). I Norge har det over flere år vært rapporteringskrav til NSFR, som følges opp av Finanstilsynet med en forventning på 100 prosent. Beregningsmetoden for det nye minstekravet til NSFR avviker imidlertid noe fra dagens rapporteringskrav. Finanstilsynet har uttalt at de vurderer at metodeendringene ikke vil ha vesentlige konsekvenser for norske foretaks etterlevelse av NSFR.

Minstekrav til NSFR skal etter CRR2 gjelde for alle valutaer samlet. Det er ikke krav til NSFR i enkeltvalutaer, men det gjelder samme krav som for LCR, at valutafordelingen til finansieringen skal være konsistent med valutafordelingen til eiendelene. Arbeidsgruppen vurderer at siden NSFR har en lengre tidshorison enn LCR, og det derfor ikke er samme behov for raske tilpasninger, så er det ikke et like stort behov for å begrense ev. valutamismatch i NSFR som det er i LCR, og foreslår derfor ikke at det innføres NSFR-krav i signifikante valutaer. Vi støtter arbeidsgruppens vurderinger om å ikke innføre krav til NSFR i enkeltvalutaer, med samme begrunnelse.

Nasjonale myndigheter kan bestemme hvilke faktorer for nødvendig finansiering som skal gjelde for eksponeringer utenfor balansen som ikke er nevnt i CRR2. Ved beslutninger om faktorer som skal gjelde for utenombalanseposter mener vi det er viktig at Finanstilsynet tidlig informerer om hvilke faktorer som vil gjelde for norske foretak.

Store eksponeringer

Etter gjeldende regler skal et finansforetaks eksponering mot (fordring på) et enkelt annet foretak som har en verdi som utgjør minst 10 prosent av tellende kapital, anses som en stor eksponering. CRR2 medfører i all hovedsak en innstramning av gjeldende regler, bl.a. ved at kapitalmålet endres fra tellende kapital til kjernekapital (inkluderer fondsobligasjoner, men ikke ansvarlige lån).

Arbeidsgruppen foreslår at de nasjonale valgene i CRR artikkel 400 (2) videreføres som hele eller delvise unntak fra beregningen av eksponeringsbeløp. Vi støtter arbeidsgruppens forslag om at de nasjonale valgene videreføres. Den gjeldende bestemmelsen om at eksponeringsbeløpet for norske kommuner og interkommunale selskaper delvis kan unntas ved beregning av engasjementsbeløp er av særlig stor betydning for KBN og hvor store engasjementer KBN kan ha mot sine store kunder. For KBNs del kan kommunesammenslåinger potensielt føre til at størrelsen på engasjementene øker. Eksponeringer mot

offentlig sektor har imidlertid når det sees hen til konkursforbudet og det statlig styrte inntektssystemet en karakter som gjør at det er vanskelig å se at kommunesammenslåinger isolert sett innebærer endringer i de underliggende økonomiske realiteter som tilsier at de samme engasjementene slått sammen innebærer en økt konsentrasjonsrisiko for långivere. KBN mener derfor at engasjementer mot kommunal sektor ikke bør underlegges noe som i realiteten innebærer en skjerping av grensene for store eksponeringer.

Arbeidsgruppen skriver i høringsnotatet at de ikke forventer at det nye kapitalmålet vil få store konsekvenser for foretakene. Etter våre foreløpige beregninger vil forslaget for KBN føre til en betydelig nedgang i maksimalt eksponeringsbeløp. Med innføringen av et mer konservativt kapitalmål enn det gjeldende målet, vil disse unntaksbestemmelsene også skjerpes noe. Det fremgår av høringsnotatet at dette også er påpekt av referansegruppen. Etter vår oppfatning er det viktig at effekten av unntakene opprettholdes i like stor grad som i dag, slik at dagens nivå på maksimal grense for store eksponeringer mot kommuner reelt sett videreføres på minst dagens nivå. For å oppnå dette vil det da være behov for at reglene/unntakene i forslaget justeres ved implementering av CRR2.

Myndighetsrapportering

CRR2 inneholder noen endringer i krav til myndighetsrapportering. For KBN vil de nye reglene bl.a. omfatte krav om hyppigere rapportering av data om uvektet kjernekapitalandel (utover kvartalslutt) og mulig nytt krav til rapportering av markedsrisiko (FRTB), som også omhandler valuta- og råvareeksponeringer utenfor handelsporteføljen. Avhengig av når det legges opp til ikrafttredelse, vil det være behov for en rask avklaring fra Finanstilsynet om hvordan disse rapporteringene skal gjennomføres. Det bør ev. gis overgangsregler eller senere ikrafttredelse dersom slike avklaringer ikke foreligger innen rimelig tid før første rapporteringsdato.

Offentliggjøring av informasjon (pilar 3), herunder ESG-risiko

I henhold til CRR2 får store foretak som har utstedt verdipapirer notert på regulert markeds plass, herunder KBN, utvidede krav til offentliggjøring, primært som følge av at noe informasjon skal offentliggjøres oftere enn årlig. Disse foretakene skal bl.a. fra 28. juni 2022 offentliggjøre informasjon to ganger i året om ESG-risiko, herunder fysisk risiko og overgangsrisiko.

Arbeidsgruppen skriver i høringsnotatet at de antar at etterlevelse av de nye kravene til offentliggjøring av ESG-risiko ikke vil innebære vesentlig økt ressursbruk for foretakene. KBN deler ikke arbeidsgruppens syn, da endringene etter vår oppfatning i praksis vil medføre en betydelig økt administrativ byrde for foretakene som omfattes. Omtalen av økonomiske og administrative konsekvenser og ev. behov for overgangsordninger eller særlige ikrafttredelsesregler bør vurderes i lys av dette.

Vurdering av risiko og kapitalbehov, herunder fastsettelse av Pilar 2-krav og kapitalkravsmargin

Pilar 2-kravet skal etter CRD5 kun omfatte foretaksspesifikk risiko, og kan dermed ikke lenger omfatte elementer av systemrisiko eller risiko knyttet til overdreven gjeldsoppbygging i foretaket. Systemrisiko forutsettes dekket under pilar 1. Risiko som følger av overdreven gjeldsoppbygging i foretaket skal inngå i et parallelt uvektet pilar 2-krav.

Etter de nye reglene skal pilar 2-kravet dekkes av minimum 56 prosent ren kjernekapital og 75 prosent kjernekapital. Finanstilsynet har frem til nå lagt til grunn at foretakene skal oppfylle 100 prosent av pilar 2-kravet med ren kjernekapital, men dette fremgår ikke i lov eller forskrift. CRD5 legger til grunn at tilsynsmyndigheten kan stille strengere krav til sammensetning av kapital basert på en vurdering av

risikoen i det enkelte foretak. Vi mener det er viktig med åpenhet om vilkårene som kan gi Finanstilsynet grunnlag for å treffe eventuelle vedtak om strengere krav til sammensetning av kapital i pilar 2-kravet.

Referansegruppen har kommet med innspill om at det anses ønskelig med mer spesifikke begrunnelser for pilar 2-krav enn det Finanstilsynet har hatt praksis for å gi. Arbeidsgruppen på sin side skriver at de ikke kan se at nye EØS-regler tilsier behov for endringer i dagens norske tilsynspraksis for detaljnivå i begrunnelser. KBN deler referansegruppens syn om at det anses ønskelig med mer detaljerte begrunnelser for pilar 2-krav og støtter med dette deres innspill om mer transparens i disse begrunnelsene. Etter vår oppfatning er det i tilsvarende grad viktig med detaljerte begrunnelser og transparens ved fastsettelse av kapitalkravsmargin (P2G).

Vi står til disposisjon ved eventuelle spørsmål til denne høringsuttalelsen.

Med vennlig hilsen

Thomas Yul Hanssen
Juridisk direktør, Kommunalbanken AS

Dokumentet er godkjent elektronisk og sendes uten signatur